

Fremme af Forespørgselen vedtoges $12/10$ (F. Sp. 63).
Forespørgselen foretoges $25/10$ (F. Sp. 694).

Efter at *Ordføreren for Forespørgerne* (Knud Kristensen) kort havde motiveret Forespørgselen ud fra den Betragtning, at Regeringen under de nuværende Forhold havde en ganske ekstraordinær Magt over Handelsomsætningen, og at der derfor paahvilede den et stort Ansvar for, at Landet i kritiske Situationer var tilstrækkeligt forsynet med de nødvendige Varer, fremsatte *Handelsministeren* en Redegørelse, i hvilken han omtalte, hvad der kunde oplyses om Beholdningernes Størrelse, Tildelingen af Importbevillinger samt forskellige Dispositioner, som var truffet af Regeringen paa dette Omraade.

Vi kunde, gjorde Ministeren gældende, ikke ligge med Beholdninger, som var tilstrækkelige for en langvarig Periode, men Regeringen havde for længst udarbejdet en Række Bestemmelser og Retningslinier med Henblik paa at imødegaa muligt opstaaende Forsyningsvanskeligheder. Angaaende de forhaandenværende Varelagres Størrelse maatte man i Hovedsagen holde sig til Det statistiske Departements aarlige Opgørelser, af hvilke den senest foreliggende angik Stillingen ved Udgangen af 1937. Da de herved tilvejebragte Oplysninger i Hovedsagen vidnede om en gunstig Udvikling i det nævnte Aar, og da man yderligere i 1938 havde givet Valutaattester for en Række vigtige Varer i saa rigeligt Omfang som ingen Sinde før, skulde Lagrene i den kritiske September Maaned kunne være af betragtelige Højder. Det var muligt, at de for visse Varers Vedkommende faktisk ikke var det, men dette skyldtes ikke Valutacentralen, det maatte tilskrives, at man fra Købmandsside havde vist Tilbageholdenhed med Hensyn til Indkøbene, hvad Ministeren i øvrigt ikke skulde bebrejde Handelsstanden. Da Krigsfaren var paa sit højeste, blev der af Engroshandelens Hovedorganisationer stillet Krav om Ophævelse af Importbegrænsningen af Hensyn til Landets Forsyninger, men efter Ministerens Opfattelse vilde det have været til ubodelig Skade, om man havde ladet sig lokke ind i en Panikstemning. Hvad man med Henblik paa det særdeles vigtige Forsyningsspørgsmaal kunde gøre, var at overføre saa mange Raastoffer og nødvendige Forbrugsvarer til Frilisten, som Forholdene tillod. Det var netop det, som var sket, og yderligere havde man i Krisedagene, samtidig med at Eksporten af visse Varer forbødes, udfærdiget en Række ekstra Bevillinger, ikke fordi der tidligere var udfærdiget for faa, men fordi en Række Importører ikke havde benyttet deres Attester. Ministeren omtalte tillige de Indkøb af Raastoffer og Reservedele m. v., som var foretaget i Hen-